

der nu ere opstaaede, navnlig i Kraft af Havneanlæg, Jernbaner og Jernbaneknudepunkter, ere særdeles uheldig stillede. Man mente i Fjor, da Lovforslaget var til Behandling i det andet Ting, at der maasse ikke var tilstrækkelig Trang til en saadan ny Kreditforening, men jeg tror virkelig, at den Enstemmighed, hvormed Folketinget har handlet i denne Sag, og de indtegnede Summer til en saadan Kreditforening have tilstrækkelig overbevist om, at her virkelig er en Trang til Stede og en Nødværdsgheds-handling at gøre. Jeg skal saaledes oplhse, at indtil 18de November forrige Aar var der indtegnet ikke mindre end 372 Interessenter med Laanebegøringener indtil et Beløb af 3,338,000 Kr., og de Ejendommers Taksums sum, om hvilke Taler er, er 6,889,000 Kr. Det gælder her om de Ejendomme, som have en Værdi af over 6,000 Kr.; thi om andre skal der ikke være Tale, og det kan maasse ogsaa være rigtigt, at fastslaa i Loven, at der kun kan være Tale om Ejendomme paa over 6,000 Kr. Det viser sig oven i Købet ved denne Indtegning, at det væsentlig er Mellemejendommene, som have Trang til en saadan Kreditforening, idet ikke mindre end 44 pCt. af de indtegnede Interessenter, nemlig 165, have Bygninger, hvis Assurance sum ligger mellem 10,000 og 20,000 Kr.; der er naturligvis ogsaa en Del Ejendomme, hvis Værdi ligger mellem 6 og 10,000 Kr., men det er kun 20 pCt., altsaa kun halvt saa mange. Netop dette, at det er Mellemejendommene, som savne en saadan Forening, turde være Sikkerhed for, at Kreditforeningen kan blive nogenlunde solid. — Der har været megen Tale om, og det have ogsaa de to foregaaende Talere isydselsat sig noget med, om man ikke kunde faa den ny jydste Købstadkreditforening til at optage disse ny Interessenter. For det første skal jeg nu dertil bemærke, at der gentagne Gange er stet Henvendelser til den ny jydste Kreditforening, saaledes i 1889, men for Resten ogsaa før og ligeledes senere, men albrig har man faaet et Svar. I September 1889 var Spørgsmaalet fremme, og paa Repræsentantskabsmødet tog man da den Beslutning, at man ikke vilde have med det at gøre. Efter en Brevveksling mellem Direktionen og det Udvalg, der var nedsat i sidste Samling i Folketinget angaaende det samme Lovforslag, har Direktionen bekvæmet sig til at stille Forslag paa Generalforsamlingen i September 1892, men man naaede ikke videre end til at nedsætte et Udvalg, som kunde tage Spørgsmaalet under Overvejelse, og det kaldt endda, tror jeg, kun 4 Byer, Herning Struer, Strømmen, der ligger i Nærheden

af Randers, og Esbjerg; de mange øvrige skulde fremdeles være udelukkede og bleve altsaa snarere værre stillede, end de vare i Forvejen, idet de ville have mindre Udset til at faa en selvstændig Kreditforening. Saadanne Byer ere f. Eks. Vejen, Brønderslev, Hølsted og en Mængde andre af den Slags Smaabyer, som der er ved enhver større Station; der er der nemlig allerede opstaaet en lille By af en Mængde af den Slags Ejendomme, som ikke kunne faa Laan paa anden Maade end af private, ved at henvende sig til Kommissionærer og Sagsførere, hvad der naturligvis gør Laanene dyre. Jeg har langt fra i Sinde hermed at ville sige noget nedsættende om Sagsførerne, jeg tvivler ikke om, at de fleste af dem ere overordentlig hæderlige Folk, men det ligger i Sagens Natur, at de Penge, som de handle med, blive dyre. Om Kommissionærerne vil jeg ikke tale; thi de Penge, man skal have af dem, blive ofte meget dyre. Men det, der kun har været Tale om at tage under Overvejelse af den nye jydste Kreditforenings Repræsentantskab, eller rettere sagt af det Udvalg, som blev nedsat af Repræsentantskabet i Forening med Direktionen, var kun, om man vilde optage de af mig nævnte 4 Byer: altsaa alle de andre ville blive tilbage og vilde ikke i mindste Maade blive hjulpsne. Det kan ikke gaa; man kan kun have Valget imellem at optage dem alle eller slet ingen af dem. Det er Sagen; deri ligger Anvenden. Jeg tror nu ikke, at de i sin Almindelighed kunne optages i den ny jydste Købstadkreditforening — ikke en Gang de 4 nævnte Byer; thi det er vistnok tvivlsomt, om Obligationsejerne ville finde sig i, at deres Sikkerhed paa den Maade blev forringet, i hvert Tilfælde forandret fra, hvad der var løvet dem, og de have jo Loven at holde sig til. Det er vel ogsaa tvivlsomt, om Bygningsejerne, de egentlige Interessenter kunne og ville finde sig i, at faa det solidariske Ansvar udvidet til Ejendomme, der ligge udenfor det i Loven af 26de Maj 1868 angivne Omraade. Der kunde derfor kun være Tale om en ny Serie; men en ny Serie for 4 Byer vilde jo kun blive en ren Ubetydelighed. Administrationen vilde derhos blive meget kostbar, Serien kunde jo slet ingen Forbindelse have med de andre Serier. Det eneste Forbindelsesled, der kunde være Tale om, er den fælles Direktion; der kunde der maasse spæres noget, men hele Regnskabet maatte jo dog være særligt. Ad den Vej tror jeg saaledes ikke, at der naas noget, og jeg tror ikke, at den jydste Købstadkreditforening